

Liboje, april 1984

Leto 27 — Številka 1

LIBOJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE - CELJE

1. MAJ - PRAZNIK DELA

V življenju vsakega izmed nas lahko beležimo pomembne dogodke, kot so ljubezen, rojstvo, poroka in smrt, ki so konec ali pa začetek nečesa.

Vsi ti dogodki se medsebojno prepletajo, dopolnjujejo in pogojujejo, ne glede na naša hotenja in želje.

Med vsemi dogodki pa obstaja nek čas, čas življenja in čas boja za obstanek.

Skozi vse življenje se borimo, kajti še vedno obstaja zakon narave, ki pravi, da preživijo le najmočnejši in najspodobnejši. Skozi dolga desetletja zgodovine so se ljudje borili, bodisi za pravice, za ozemlje, za boljše pogoje dela, 8-urni delavnik, skratka za boljše življenje.

Leta 1886 je v Chicagu štrajkalo veliko delavcev, kateri so zahtevali boljše delovne pogoje in 8-urni delavnik. Med delavci in policijo je prišlo do spopada in upor je bil "zadušen v krvi". Vse to se je dogajalo na dan 1. maja 1886. leta. Zato je bilo na kongresu II. internacionale, leta 1889 odločeno, da se na dan, ko je bilo v Chicagu prelito veliko krvi, obdržijo masovne demonstracije. Tako se je kot spomin na ta dan, začel proslavljati 1. maj kot mednarodni praznik dela.

V naši državi smo 1. maj prvič proslavili leta 1893. Od tega leta dalje so delavci vsako leto na dan 1. maja izvedli demonstracije. Na ceste je šla večglava množica ljudi z rdečimi zastavami in demonstrirala.

Od leta 1918 so žandarji začeli streljati na demonstrante in poskušali prepovedati miroljubne shode.

Tako se je 1. maj proslavljal v svetu in v Jugoslaviji. Kako in kdaj smo ga proslavili v Savinjski dolini, pa govorijo naslednji podatki:

Leta 1895 so praznovali 1. maj rudarji v Zabukovici. Na ta dan praznuje vseh 140 delavcev keramične tovarne v Kasazah. In 1902. leta so se udeležili miroljubnega shoda v Celju.

ČESTITAMO ZA PRAZNIK DELA

- družbenopolitične organizacije
- IO OOS
- OZK
- ZSMS
- Krajevna skupnost Liboje
- SZDL Liboje
- Zveza borcev Liboje

Starejši občani se še dobro spominjajo, kako so pred I. svetovno vojno vozili "furmani" premog iz Liboj v Petrovče. Za 1. maj so lepo okrasili vozove in konje, ter v sprevedu peljali proti Petrovčam. To je bila tiha manifestacija (parada), s katero so počastili 1. maj. 1924. leta je bila zadnja javna manifestacija, ko so se rudarji in keramiki z godbo na čelu, napotili iz Liboj proti Gotovljam na zborovanje. Na manjšem hribu "Kotečniku" je v znamenje praznika plapolala rdeča zastava.

Take manifestacije so bile prisotne povsod. Neki tovariš se spominja, da so mu delavci za 1. maj vedno okrasili "strojnico", tako da bi moral ustaviti stroje, če bi te okraske hotel sneti. Žandarji so to vztrajno zahtevali, toda on trega ni mogel napraviti, saj bi moral ustaviti stroje in črplake in bi lahko voda zalila jamo. Ta tovariš je ves žarel, ko je pripovedoval, kako so bili besni žandarji, kateri so bili nemočni, saj jim je pred nosom plapolal rdeč prapor. Delavci so se dolgo borili, vendar njihov boj ni bil zaman, čeprav je zahteval mnogo žrtev. Z močno, jekleno voljo so dosegli svoje pravice in zmagali. Tako so upravičeno dosegli to, da je 1. maj delavski praznik.

In ko že pišemo o borbi, o revoluciji je prav, da omenimo mesec april. Kajti 27. april je za slovenski narod izredno pomemben dan. Ta dan je bila v Vidmarjevi hiši v Ljubljani, leta 1941 ustanovljena OF slovenskega naroda, ena izmed najbolj množičnih organizacij, ki je združevala ljudi, ne glede na njihovo versko in politično prepričanje. V spomin na ustanovitev OF je 27. april postal praznik slovenskega naroda.

Veliko pomembnih mejnikov je v naši preteklosti, v opomin in za učenje kasnejšim rodovom. In prav je tako, kajti ideje, katere so se kovale v različnih revolucijah, skozi različna časovna obdobja, najpomembnejše pa so prav gotovo ideje iz NOB, ne smejo toniti v pozabo. Živeti morajo in se prenašati iz roda v rod.

Vsaka revolucija nam je "dala" junake, tudi NOB ni izjema.

Imeli smo TITA, prekaljenega borca, zdaj ga ni več. Cvetje pokriva njegov grob in drevesa v parku žalostno šumijo. Prav je, da se spominimo tudi nanj. Vmesecu maju, ki ga je imel TITO zelo rad, saj je mesec maj tudi mesec mladosti, je tov. TITO izgubil eno najtežjih bitk — bitko s smrtjo. Zaradi hude in dolgotrajne bolezni, je 4. maja 1980. leta ugasnilo njegovo življenje.

Ob 1. maju, mednarodnem prazniku dela iskre čestitke vsem delovnim ljudem. Kljub svobodi in miru, pa ne smemo pozabiti, da revolucija še vedno traja. Priza-

devati si moramo za boljše življenje in delovne uspehe in se boriti proti vsem krivicam, prav tako junaško, kot so se včasih borili delavci.

Spominjam se besed, ki jih je zapisal pisatelj Prežihov Voranc v svoji

knjigi Samorastniki, in se glasijo približno takole: "Nikoli nikomur ne prizadejajte krivic in ne dopustite, da bi jih vam kdorkoli prizadejal."

Brešar Vanja

ZAKLJUČNI RAČUN ZA LETO 1983

Obračuni za leto 1983 so za nami. Rezultati poslovanja so v kljub zapletenim gospodarskim prilikam boljši kot smo predvidevali z gospodarskim načrtom in veliko boljši kot so bili v letu 1982.

Obširnejše podatke iz zaključnega računa smo objavili v "Informatorju" št. 2/84, zato bomo tu povzeli le nekaj osnovnih podatkov iz Zak-

ljučnega računa za delovno organizacijo kot celoto.

K visokim indeksom je nekaj doprinesla nenormalna inflacija, še več pa uspešen izvoz keramike. Z 42% celotnega prihodka ustvarjenega z izvozom smo se povzpeli že med pomembnejše izvoznike. To pa se odraža v nižjih obveznostih iz dohodka, zlasti pri davku iz dohodka. Prav izvoz nam je tudi omogočil nadpovprečno rast osebnih dohodkov.

Elementi delitve	Realizacija na plan 1983	Realizacija na leto 1982
Celotni prihodek	139	148
Porabljena sredstva	126	136
Dohodek	158	165
Obveznosti iz dohodka	135	112
Čisti dohodek	164	182
Osebnih dohodki	123	139
Ostane za sklade	285	302

T.F.

Tudi v letu 1983 ni šlo brez izgub v naši občini

Za gospodarstvo občine Žalec so v lanskem letu značilne visoke rasti posameznih ekonomskih kategorij. Osnovni kazalci nam pokažejo naslednje rezultate:

Ekonomska kategorija	Indeks na leto 1982
Celotni prihodek	150
Porabljena sredstva	152
Dohodek	145
Družbeni proizvod	145
Čisti dohodek	138
Akumulacija	156
Sredstva za reprodukcijo	151

Pri presoji teh rezultatov ne gre prezreti močnega vpliva cen, ki so dosegle v primerjavi z nekaj leti nazaj največjo raven povečanja.

Fizični obseg industrijske proizvodnje se je povečal za 3%, kar je brez dvoma v danih gospodarskih prilikah, lep rezultat. Pri teh pozitivnih rezultatih pa beležimo tudi porast izgub za 37%. Z izgubo so zaključile lanskoletno proizvodnjo naslednje TOZD:

DEM TOZD ELEKTRO-PRENOS Podlog	18.568.945.—
--------------------------------	--------------

MONTANA Zaloška gorica	5.641.091.—
SIGMA — TOZD	
Sanitarne stene Zabukovica	7.019.314.—
LIK Savinja — TOZD	
Pohištvo Šempeter	30.634.878.—
SKUPAJ:	61.864.228.—

Povzeto po poročilih o poslovanju gospodarstva občine Žalec.

T.F.

USPEŠNA PROIZVODNJA IN PRODAJA V I. ČETRTLETJU 1984

Start proizvodnje in prodaje v prvem četrletju letošnjega leta je bil uspešen. Količinska proizvodnja s 936 tonami je za 6% nad planom, dočim je vrednost za 217.879.200.— din celo za 20% nad planom.

Prodaja dobro sledi proizvodnji, saj je bilo praktično prodano vse kar smo proizvedli.

Izvoz je tudi letošnje leto v porastu. Izvozili smo 315.908 kg keramičnih izdelkov v vrednosti 81.896.050.— din, oziroma za 652.638,97 \$.

T.F.

Izvoz v letu 1983 in pregled izvoza za obdobje 1973 — 1983

Vse sile našega gospodarstva so bile v letu 1983 in bodo še v naprej usmerjene v izvoz, predvsem v izvoz na konvertibilni trg.

Tudi naša delovna organizacija se je v celoti podredila tej težnji. Vsa proizvodnja je bila podrejena izvozu. Uspelo nam je izvoziti keramiko, medtem ko grafitne izdelke nismo mogli plasirati na tuji trg. V letu 1983 smo izvozili za 1217 ton izdelkov in zanje dobili 2.597.677 \$. Več kot polovico izvoza nam je uspelo prodati na konvertibilni trg. Izvažali smo v Anglijo, Francijo, Nemčijo, na Nizozemsko, v Italijo, Belgijo, Dansko, Švedsko itd. Klirinški trg je predstavljala samo prodaja izdelkov v SZ.

Izvoz v letu 1983 je bil tako po količini in po vrednosti najboljši do sedaj.

Pri pregledu izvoza za obdobje od 1973 do 1983 smo izhajali iz dveh analiz in sicer smo ugotovljali:

— delež izvoza v celotni prodaji KIL in
— izračunali dosežene cene v \$ za kg izvoženega blaga.

Delež, ki ga je imel izvoz v celotni prodaji KIL je zelo različen. V začetku proučevanega obdobja, ko že prodaja ploščic ni bistveno vplivala vrednostno in količinsko na celotno prodajo, je bil delež izvoza v celotni prodaji količinsko kar 36% in vrednostno 27%. Nato je počasi padal in se gibal količinsko v razponu 7 — 12% in vrednostno 10 — 22%. K takšnemu padcu je delno pripomoglo tudi dejstvo, da se v tem obdobju na izvoz ni dajalo bistvenega poudarka. Vsaka delovna organizacija je izvažala samo svoje tržne viške in to tja, kjer se je dalo največ iztržiti. Tudi naša DO je izvažala samo tja, kjer smo dobili največ, kar je razvidno tudi iz dosežene cene v \$ za kg izvoženega blaga. Vletu 1980, ko smo količinsko prodali najmanj blaga v proučevanem obdobju, smo pa do-

segli največjo ceno za kg prodanega blaga 3,03 \$.

Izvoz je v letu 1983 zelo porastel. Da pa se je v letu 1983 izvažalo za vsako ceno in to letu 1983 izvažalo za vsako ceno in to predvsem na konvertibilni trg je razvidno iz doseženih cen \$ za kg prodanih izdelkov.

Cena je na konvertibilnem trgu do leta 1980 počasi naraščala, v letih 1981, 1982 in 1983 pa padala. K nižji ceni je pripomoglo delno tudi slabše razmerje ostalih valut do \$.

Drugače je s ceno doseženo na klirinškem trgu, ki je v celotnem proučevanem obdobju v rahlem porastu.

Kljub vsemu prikazanemu pa moramo tudi v letu 1984 nadaljevati z izvozom in to predvsem z izvozom na konvertibilni trg, da si zagotovimo devize za nadaljnje poslovanje. Prizadevati pa se bomo morali, da tudi na tem trgu dosežemo boljšo ceno v \$ za kg izvoženih izdelkov.

Vse sile moramo usmeriti tudi v izvoz grafitnih izdelkov, saj je ta proizvodnja tudi največji porabnik deviznih sredstev.

DELEŽ IZVOZA V CELOTNI PRODAJI DO ZA OBDOBJE 1983 — 1984

Leto	I Z V O Z			Dosežena cena v S za kg	PRODAJA K + PL + GL		Delež izvoza v celot. prod. v %	
	kg	din	S		kg	din	kg	din
1973	759.256	9.757.271	629.886	0,83	2.130.000	36.244.000	36	27
1974	652.882	12.345.291	787.325	1,21	3.004.200	55.276.600	22	22
1975	461.408	11.538.297	701.424	1,52	4.450.000	80.885.000	10	14
1976	425.579	12.605.139	762.975	1,79	4.504.900	91.628.800	9	14
1977	655.770	22.441.201	1.228.338	1,87	5.393.100	112.187.200	12	20
1978	650.270	24.168.729	1.322.230	2,03	5.153.300	126.905.600	13	19
1979	348.686	16.689.578	877.445	2,52	5.004.500	168.293.600	7	10
1980	422.257	32.537.335	1.279.260	3,03	6.177.300	226.560.200	7	14
1981	599.525	53.760.894	1.581.160	2,64	5.985.100	325.178.600	10	17
1982	746.019	92.841.020	1.854.794	2,49	6.138.600	414.859.800	12	22
1983	1.217.181	250.522.087	2.597.677	2,13	6.023.100	613.974.600	20	41

G.S.

INVENTIVNA DEJAVNOST

Dne 27. 3. 1984 je bila razširjena akcijska konferenca o nalogah pri krepitvi inovacijske sposobnosti delavcev v združenem delu na katero so bili vabljeni ter delno tudi prisostvovali člani obeh OO ZK, člani IO OOS, člani predsedstva OO ZSMS, vodje tozd in služb, delovodji. Vabljen je bil tudi predstavnik občinskega komiteja ZK Žalec, ki pa se žal konference ni udeležil.

Kot nam je znano je naš celotni tehnični napredek v sedemdesetih letih slonel predvsem na razvejani investicijski dejavnosti, premalo selektivno kupovanje tuje tehnologije pa ni bilo naklonjeno močnejšemu opiranju proizvajalcev

na lastne inventivne sposobnosti ter domače raziskovalne-razvojne zmogljivosti. Delež proizvodnje, ki je slonela na domači tehnologiji je padel od 51% v letu 1974 na 40% v letu 1978 pri čemer pa se je večala tudi odvisnost od uvoza surovin in reprodukcijskih materialov za novopeljene proizvode.

Inventivna dejavnost v Jugoslaviji in v Sloveniji je še vedno na zelo nizki ravni kar utemeljuje tako, da prav na področju družbeno usmerjene inovacijske dejavnosti leže neaktivirane še izjemne ustvarjalne rezerve. Če vzamemo ilustrativno za kazalec ravni aktivnih ustvarjalnih sposobnosti število registriranih patentov na 10.000 prebivalcev, potem ni težko oceniti kolikšne so še neizkoriščene ustvarjalne sposobnosti delavcev v združenem delu. Leta 1980 je

bilo število registriranih patentov na 10.000 prebivalcev v Jugoslaviji 0,3 v Bolgariji 2,0, v Grčiji 2,2, v Turčiji 0,1, v Češkoslovaški 5,6, v Finski 4,0, v Švici 9,4 itd. Delež priznanih patentov slovenskih avtorjev v celotnem številu jugoslovanskih patentov v zadnjih letih prejšnjega desetletja ni bil slab — med 23% in 41%, vendar pa tako v Jugoslaviji kot v Sloveniji pretežna večina patentov pomeni plod individualne ustvarjalnosti, saj se le v zanemarljivem številu med prijavitelji patentov pojavljajo OZD materialne proizvodnje ali pa raziskovalno razvojne organizacije.

Da ne bi dolgozvela o tej celotni družbi, zaradi problematike, ki spremlja inventivno dejavnost, pogledimo kaj konkretno je bilo na tem področju storjenega v naši delovni organizaciji

v zadnjih dveh letih. V II. polovici leta 1982 je bilo 5 koristnih izboljšav, ki so prinesle korist v višini 300 milijonov starih dinarjev. V celotnem letu 1983 pa samo 2 inovaciji.

Pri premagovanju današnjih gospodarskih težav se moramo opreti na lastne sile, prizadevati si moramo, da se bo hitreje uveljavljala zavest da ima tudi znanje svojo ceno, odpraviti pa bo tudi potrebno številne zapreke, ki jih inovacijski dejavnosti na pot postavljata še prisotna miselnost in praksa obremenjeni z uravnilovskimi težnjami, nevoščljivostjo in podcenjevanjem inventivnih naprav, še posebno ko gre za ustavrjalnost delavcev pri izboljšanju dane tehnologije.

V mesecu marcu je bil dan v javno razpravo tudi osnutek Pravilnika o delovnih razmerjih. V javni razpravi se je oblikovalo tudi nekaj pripomb, ki so se v nadaljnjem postopku tudi upoštevale. Pravilnik je bil sprejet v prvih dneh aprila na DS DO.

Posredujem vam tudi zaključke, ki so se izoblikovali na razširjeni akcijski konferenci:

1. Konferenca ugotavlja, da je inventivna dejavnost v naši delovni organizaciji dala v preteklih letih določene rezultate, saj je bilo realizirano več koristnih predlogov (več je bilo realiziranih kot prijavljenih).

2. Zaradi težkih gospodarskih razmer moramo še nekaj let računati z dejstvom, da ne bo

mogoče nabaviti nove opreme in da je v taki situaciji potrebno maksimalno angažirati, to kar imamo in to opremo čim boljše vzdrževati in eventuelno dopolniti z lastnimi dognanji.

3. Komisija za inventivno dejavnost mora biti pri svojem delu bolj aktivna kot doslej. Prijave inovacij mora sproti obravnavati in reševati, še bolj pa se bo morala angažirati pri pomoči inovatorjem in to pri prijavih in izračunih gospodarskih koristi.

4. Člani ZK se obvezujemo, da bomo pomagali v DO ustvarjati klimo, ki bo naklonjena inovatorjem. Vse tiste, ki bi zaradi zavisti ali podobnega, z neumestnimi pripombami na račun nagrad inovatorjem zaviral to dejavnost, bomo javno razkrinkali. Osnovno stališče do tega mora biti, da če je nekdo s svojimi predlogi prispeval k boljšemu rezultatu delovne organizacije, mora zato dobiti tudi ustrezno priznanje in nagrado.

5. Uredniški odbor tovarniškega glasila naj področju inovacij v bodoče posveti več prostora kot doslej.

In še za konec: zavedati se moramo, da lahko včasih MALENKOST PRINESE VELIKO KORIST.

PB

3. VIRANT Božena
4. GERMADNIK Janja
5. HAFNER Nada
6. VIDEČ Lidija
7. GODLER Borut
8. BREC Franc
9. ZUPANC Franc
10. ŠKRLIN Stanko
11. ŠLAK Damjan
12. PAVLIČ Peter
13. LUKEŽ Čedo
14. ZEME Jožefa
15. LIPOVŠEK Marjan
16. OŠLAK Janez
17. AVSEC Jože
18. KVEDER Leonida
19. HRVATIN Jože
20. NOVAK Angela

SAMOUPRAVNA DELAVSKA KONTROLA DO

1. MAČEK Zlatko
2. MAČEK Marija
3. NEUHOLD Štefan
4. Knez Bojana
5. LEDNIK Jože

SKUPNA DISCIPLINSKA KOMISIJA

Člani:

1. GRUM Rudi
2. MAČEK Martina
3. PERE Marija
4. BREZLAJ Ciril
5. GUBERAC Pejo
6. VIDEČ Milan
7. KOKOL Martin
8. ŽAGAR Miro
9. MLINARIČ Anton
10. PODPEČAN Karel, zunanji član
11. MLAKAR Jože, zunanji član

Namestniki:

1. GRM Anica
2. FELDIN Janez
3. TOPLAK Ivan
4. KROFLIČ Ivanka
5. TOMAŠIČ Vlado
6. KUMPERGER Jože
7. BOLČEVIČ Ivan
8. KUČER Tanja
9. OŽIR Martin
10. KRAJNC Olga, zunanji član
11. ROJC Nuša, zunanji član

TOZD KERAMIKA

V DS TOZD Keramika so bili izvoljeni:

1. VIDNJEVIČ Dušan
2. HRVATIN Irena
3. KRAJNC Ivanka
4. DRAKŠIČ Vlado
5. NEUHOLD Jože
6. FELDIN Ivanka

NEKOČ DELAVSKI ZAUPNIKI, DANES DELEGATI

Naš redni dopisnik Franc Ježovnik iz Griž nam je tudi tokrat poslal sestavek o tem, kako so se nekoč volili delavski zaupniki. Sestavek je bil objavljen v Delavski enotnosti iz prvi polovici leta 1946, napisal pa ga je Ivan Kos. Avtor nam v tem sestavku govori, kako so se takoj po vojni v Keramični industriji Liboje volili delavski zaupniki in vam ga v celoti posredujemo:

● Keramična industrija v Libojah

Pod kakšnimi pogoji in s kakšno perspektivo so se vršile volitve delavskih zaupnikov v predaprilski Jugoslaviji ve vsak starejši delavec in borec za socialne pravice delavstva. S kakšnim občutkom je postavljaj delavec tisti čas svoje delavske zaupnike, ki je hotel izposlovati najosnovnejše pravice za svoje sodelavce. Zapo-stavljali, izigrali so ga in kaj hitro se je znašel brez vsakega vzroka na cesti ali v ječi. In danes? Komu se imamo zahvaliti za svobodne volitve v naši mladi republiki? Našim borcem, ki so pod praporom in besedami: "Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužnji dnevi", prelivali dragoceno kri in darovali svoja življenja za našo svobodo. Tega ne bomo nikoli pozabili! Naša sveta dolžnost je, da gremo po tej začrtani poti naprej, da obnovimo porušeno in opustešeno zemljo. Da so dobro izbirali se je pokazalo na širši odborovi seji dne 17.

januarja 1946, ko je podružnica skupaj postavila kandidatno listo delavskih zaupnikov in jo še istega dne predložila na množičnem sestanku vsemu delavstvu naše industrije v pretres in diskusijo. Lista je bila enoglasno in z odobravanjem sprejeta.

Volitve dne 23. januarja so bile kratke. Delavstvo je svoje, po sindikalni organizaciji predlagane kandidate za zaupnike in njih namestnike izvolilo z aplavzom, zavedajoč se, da bodo novoizvoljeni zaupniki, zastopali njih interese in delali v splošno korist naroda in domovine."

Tako je pisal leta 1946 Ivan Kos v Delavski enotnosti. Od takrat, ko so se izvršile prve volitve se je marsikaj spremenilo, nekoč so bili delavski zaupniki danes imamo delegate, tudi volitve se danes drugače izvajajo kot takoj po vojni. Edino naloge povojnih delavskih zaupnikov in današnjih delegatov so ostale iste.

VOLITVE 1984

Dne 29. 3. 1984 smo po dveh letih zopet imeli volitve, kjer smo volili delegate v samoupravne organe DO in TOZD oz. DSSS.

Na nivoju DO so bili izvoljeni v:

DS DO

1. BABIČ Karolina
2. BURJAN Frančiška

7. ŠKRLIN Danica
8. ZORE Ana
9. BLATNIK Gregoir
10. SIRŠE Gregor
11. NOVAK Vlado
12. ŠTEFANČIČ Olga
13. GLUHAK Gabrijela
14. ZUPAN Olga
15. DOLENC Vlasta

**SAMOUPRAVNA DELAVSKA
KONTROLA TOZD KERAMIKA**

1. MARKO Marija
2. CENTRIH Alojzija
3. LEBER Ivan
4. MUZLOVIČ Ljudmila
5. PINTER Darko

TOZD GRAFIT

*V samoupravno delavsko kontrolo TOZD
Grafit so bili izvoljeni:*

1. JURAK Anton
2. DŽUDARIČ Marko
3. ŠVENT Stanko

DSSS

v DS DSSS so bili izvoljeni:

1. BREKALO Alojzija
2. DEŽELAK Zdenka
3. ŠPAJZER Dragica
4. PART Jerica
5. JAZBEC Jelka
6. MENČAK Janez
7. TOMINŠEK Metka
8. VODOVNIK Vinko
9. ZUPAN Drago

**SAMOUPRAVNA DELAVSKA
KONTROLA DSSS**

1. DŽUDARIČ ANGELA
2. NOVAK Tatjana
3. GROBELNIK Elza
4. SELIČ Danijel
5. VESELINOVIČ Ana

**V IZVRŠILNE ORGANE NA NIVOJU
DELOVNE ORGANIZACIJE SO BILI
IZVOLJENI:**

**I. ODBOR ZA DELITVE OD
IN SREDSTEV SKUPNE PORABE**

1. FELDIN Ivanka
2. BREC Franc
3. BREKALO Alojzija
4. VIDEĆ Milan
5. PLANINŠEK Majda
6. OŠLAK Janez
7. ZEME Jožefa
8. KOLAR Amalija

II. ČASOPISNI SVET

1. FELDIN Janez
2. ŽERJAV Danica
3. FILIPIČ Marjan
4. ŠKRLIN Stanko
5. ZUPAN Drago
6. LIPOVŠEK Marjan
7. KISLING Karel
8. GUBERAC Pejo
9. ČRETNIK Jerica

**III. ODBOR ZA DRUŽBENI
STANDARD**

1. MAČEK Marija
2. ŠIMONC Berta
3. KOTNIK Majda
4. PLANINŠEK Breda
5. TOMAŽIČ Janez
6. BOLČEVIČ Ivo
7. ZEMLJAK Martin
8. PEČOVNIK Ladislava

**IV. KOMISIJA ZA
INVENTIVNO DEJAVNOST**

1. URISEK Dimistrij
2. MASTNAK Sonja
3. GOLAVŠEK Adela
4. vsi predsednik Odborov za inventivno dejavnost TOZD in DSSS

**V. KOMISIJA ZA PREVZEM NOVIH
IZDELKOV**

1. TILINGER Franjo
2. BAUER Leon
3. URISEK Dimitrij
4. KAČ Iva
5. TILINGER Pavel
7. MUZLOVIČ Ljudmila
7. VODEB Stanko
8. KOTNIK Majda
9. FILIPIČ Marjan

VI. KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA

1. KOTNIK Majda
2. ČRETNIK Jerica
3. ZEMLJAK Martin
4. LEDNIK Jože
5. ŠKRLIN Stanko

**VII. KOMISIJA ZA URESNIČEVANJE
ZAKONA O ZDRUŽENEM DELU**

1. BAUER Leon
2. KRIŽNIK Konrad
3. VIRANT Roman
4. KAČIČ Oton
5. FILIPIČ Marjan
6. TURK Forto
7. NARBERGER Marija
8. KOTNIK Majda
9. OBLAK Majda

**VIII. KOMISIJA ZA ODPRODAJO IN
OCENJEVANJE DRUŽBENE
IMOVINE PRI POVZROČENI
ŠKODI**

1. TOPLAK Ivan
2. ŽAGAR Miro

3. KUČER Tanja
4. VIRANT Roman
5. TURK Forto

**V IZVRŠILNE ORGANE NA NIVOJU
TOZD SO BILI IZVOLJENI**

TOZD Keramika

**I. ODBOR ZA DELITEV SREDSTEV
OD IN SKUPNE PORABE**

1. GRUM Rudi
2. GLUHAK Elica
3. SANDA Silvestra
4. KRK Rudi
5. MUZLOVIČ Milica
6. MURKOVIČ Ljubica
7. GRM Marija
8. PERE Marija
9. ZUPANC Marija
10. ROM Jože
11. MEJAVŠEK Jožefa

II. ODBOR ZA KADRE

1. NOVAK Anica
2. NARBERGER Marija
3. RIHTER Jožefa
4. BABIČ Karolina
5. ŠKRLIN Betka
6. KVEDER Ivan
7. GOLAVŠEK Karolina

**III. ODBOR ZA INVENTIVNO
DEJAVNOST**

1. GRUM Rudi
2. PODLESNIK Albin
3. ŠIMONC Berta
4. ČRETNIK Jerica
5. KOKOL Zofija

**IV. KOMISIJA ZA VARSTVO
PRI DELU**

1. ČRETNIK Jerica
2. ŠTORMAN Marjan
3. BREC Franc

**V. KOMISIJA ZA STANOVANJSKE
ZADEVE**

1. ŠIMONC Berta
2. MAČEK Martina
3. RIHTER Martina
4. KOLAR Silva
5. ROBER Martina

TOZD GRAFIT

**I. KOMISIJA ZA DELITEV OD IN
SREDSTEV SKLADA SKUPNE
PORABE**

1. DŽUDARIČ Marko
2. TOMAŽIČ Janez
3. VIDEĆ Milan
4. OŠLAK Janez
5. BOHTE Alojz

II. ODBOR ZA INVENTIVNO DEJAVNOST

1. DERNIKOVIČ Dušanka
2. JURAK Anton
3. KISLING Karel

III. ODBOR ZA KADRE

1. BOLČEVIČ Ivan
2. ŠVENT Stanko
3. OŠLAK Janez
4. DERNIKOVIČ Dušanka
5. KISLING Karel

IV. KOMISIJA ZA STANOVANJSKE ZADEVE

1. TOMAŽIČ Janez
2. VIDEČ Milan
3. BOLČEVIČ IVAN

DSSS

I. ODBOR ZA KADRE

1. TOMINŠEK Metka
2. MARKOVIČ Ivan
3. JEVŠEVAR Pankrc
4. BREKALO Alojzija
5. GORŠEK Betka
6. GORENJAK Milan
7. KOVAČ Helena

II. ODBOR ZA DELITEV OD IN SREDSTEV SKLADA SKUPNE PORABE

1. MLINARIČ Anton
2. VODOVNIK Vinko
3. HRVATIN Jožef
4. MATEK Franc
5. NOVAK Angela
6. VESELINOVIČ Ana
7. KRAJNC Zinka
8. JURAK Ivan
9. ZUPAN Drago

III. ODBOR ZA INVENTIVNO DEJAVNOST

1. AVSEC Jože
2. ZUPAN Drago
3. TILINGER Pavel
4. HRVATIN Jože
5. BAUER Leon

IV. KOMISIJA ZA VARSTVO PRI DELU

1. HRVATIN Jože
2. ŠPACAPAN Zlatko
3. BAUER Leon

V. KOMISIJA ZA STANOVANJSKE ZADEVE

1. KOTNIK Majda
2. ADRINJEK Martin
3. GORŠEK Elizabeta
4. GOTHE Cirila
5. ŠPRAJZER Dragica

Predstavljamo vam oddelek loščilnica

Zaradi boljšega manipuliranja se oddelek loščilnica nahaja ob peči. Ko prispe izdelek iz livarne in strugarne v loščilnico je že enkrat odžgan in se imenuje biskvit. Takšne izdelke moramo pripraviti za nadaljnji potek dela. Najprej jih z omelom odprašimo oz. odstranimo jim odvečni prah, ki nastane ob priliki retuširanja v predhodnih oddelkih, prašni pa so tudi, če so dalj časa na zalogi. Z omelom jih tudi kontroliramo, če so počeni, tako da izdelek nalahno udarimo pri tem pa se sliši zvok, kajti le tako se ugotovi, če je izdelek počen ali cel. Dostokrat je počen samo toliko, da to s prostim očesom ne vidimo.

Tako pripravljene izdelke po asortimanu zlagamo na iverne plošče ali v palete in jih nato loščimo. Izdelkom nanašamo lošč zato, da se utrdi, ni porozen, je lepši i uporaben. Loščimo tako, da umakamo izdelek v lošč, katerega si pripravimo s sejanjem skozi fina sita, v banah ali večjih vedrih. Prilagajti moramo gostoto, velikosti in obliki izdelka. Lošče nanašamo na izdelke tudi z brizgom, ali pa položene še dodatno namakamo v drugo barvo lošča. Izdelek oplemenitimo tudi z nadglazurnimi dekorji, ki jih nanašajo slikarke.

Takšnemu izdelku na mokri gobi obrišemo nožico, da ločimo lošč od biskvita, ker bi se nam pri drugem žganju izdelki zbili in zlepili s šamotnimi ploščami. Tako obrisane izdelke nalagamo na vozičke in jih odžgemo v peči.

V oddelku je pet glavnih faz dela:

- odpraševanje in razvrščanje biskvitnih izdelkov
- loščenje biskvitnih izdelkov z umakanjem
- loščenje biskvitnih izdelkov z brizgom
- nalaganje loščenih izdelkov na šamotne plošče
- brisanje nožic na izdelkih.

Ko je bil ukinjen TOZD Ploščice smo zasedli tudi ta prostor in poskušamo dopolniti vrzel, ki je tam nastala. Kajti zavedamo se, da so reprodukcijski materiali izredno dragi. Kljub temu, da je prvotno imel ta oddelek minimalno število zaposlenih smo ugotovili, da ne bomo kos vsem nalogam, zato smo dodatno še povečali število in sedaj šteje ta oddelek 84 zaposlenih. Žal pa današnji trg zahteva izdelke, ki so zahtevnejši in so se nam povečali izdelovalni časi po izdelku, da kljub nedeljam, ki jih redno delamo na I. izmeni, da sobot niti ne omenjam, ki so za naš oddelek vse delovne, saj prostih ne poznamo, večkrat ne uspemo zadostiti kapaciteti v peči. Kljub nekaterim izboljšavam pri loščenju opažamo, da loščilke bolehalo na rokah, predvsem na palcih, ker moramo lošče prilagajati izdelkom tako, da s kleščami ološčen izdelek osuši v roki.

Pestijo nas tudi visoki izostanki zaradi boleznin. Ob tej kritični situaciji so nam priskočili solidarno pomagati tudi iz drugih oddelkov (livarne, kontrole in slikarne), da smo zadostili kapacitete peči. Spremlja nas prostorska stiska in ne moremo si zamišljati plan v prihodnjih letih, če ne bomo uspeli pridobiti prostor za biskvitno zalogo, kar že sedaj opažamo palete, ki so polne na neprimernih prostorih in s tem se nam povečuje že manipulativni lom, ki je že do sedaj bil previsok. Ob predlogih, da bi prešli na "turnus" se nikakor ne moremo dogovoriti, kajti smatra se, da nedelja je nedelja in je vsaj

en dan, ko je družina doma, če že sobot ne poznamo. Imeli smo tudi primere, ko je med tednom bilo narejenih dovolj vozov za vso nedeljo, a bilo je preveč naprašene robe in povečan lom, ker vozički niso bili zaščiteni, Predlaga se, da bi naložene vozove zaščitili, ob kritičnih točkah, takrat, ko jih bo možno dovolj narediti. Morda bo tudi pri našem oddelku kdaj zasvetila zelena luč ob naših predlogih. Morda?

Razmislek pa naj velja tudi pristojnim delavcem, ki so za takšno izvedbo zadolženi.

Čretnik Jerica

DELO SKUPNE DISCIPLINSKE KOMISIJE

Skupna disciplinska komisija se je v letu 1984 sestala 2-krat in izrekla 13 disciplinskih ukrepov od tega:

1. Prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 1 leta delavcu KRIŽNIK Ediju zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je večkrat odklonil delo in razbil 4 kom šamotnih plošč in zaradi lažje kršitve del. obveznosti, ki pa je v tem, da je žalil sodelavke. Delavec je dolžan povrniti tudi škodo.
 2. Prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 6 mesecev delavcu VANJCERL Slavkotu za hujšo kršitev delovnih obveznosti, ki je v tem, da je neopravičeno izostal z dela dva delovna dneva.
 3. Prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 3 mesecev delavcu MUHEDINOVIČ Iztoku zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti, ki je v tem, da je bil na delovnem mestu v vinjenem stanju in ima neopravičen izostanek.
 4. Trikrat javni opomin, in to:
 - delavcu KOVAČ Francu zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je v notranjosti lesene barake kadil cigareto,
 - delavcu GRGIČ Tomotu zaradi lažje kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec dne 22. 1. 1984 predčasno zapustil delovno mesto in DO,
 - delavcu BOHTE Alojzu zaradi lažje kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec 19. 12. 1983 predčasno zapustil delovno mesto in DO.
- V 6 primerih je skupna disciplinska komisija izrekla delavcem disciplinski ukrep opomin. V enem primeru delavcu pa postopek še ni končan.

IZOBRAŽEVANJE V KIL

S prvim marcem smo pričeli s seminarji v KIL. Seminar nas obiskuje 32, to so: oddelkovodje, pomočniki, žgalci. Predavanje poteka dvakrat na teden po 4 ure. V začetku so bile majhne težave, ki smo jih rešili, sedaj pa z novimi napori in medsebojno pomočjo rešujemo probleme in se dodatno izobražujemo.

Tečaj poteka že en mesec, na koncu pa je preverjanje znanja. Mnogo smo si pridobili novega znanja, ga osvežili in tudi zapomnili. Kaj lahko rečemo o predavateljih? Dobri so, razumni, pomagajo nam, upamo, da bodo taki tudi na izpiti.

Teme, ki jih obravnavamo so: organizacija in ekonomsko poslovanje, samoupravljanje, tehnologija dela in psihologija. Nekaterim so te teme že znane; po seminarju poteka medsebojni razgovor.

Od predavanj upamo, da bomo odnesli dosti znanja, ki nam bo koristilo v nadaljnjem delu in življenju in upam, da to znanje ne bomo kmalu pozabili.

Organiziranje tečaja za izprašane gasilce

Znanje je moč tudi na področju požarne varnosti, to velja za vse in tudi za našo gasilsko enoto.

V program dela smo si zadali v preteklem letu, da med naše vrste vključimo, kar največ zainteresiranih delavcev in delavk, ki bodo v danem trenutku sposobni hitro in učinkovito ukrepati v slučaju požara. To je seveda težka in stalna naloga, kajti vedno manj je prav mladih delavcev, ki bi bili pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas za usposabljanje na vajah.

Da pa je gasilec oz. gasilka kos zahtevanim nalogam na področju požarne varnosti, si mora pridobiti predhodno teoretično, kot tudi praktično znanje. Tega pa v naši gasilski enoti kot v delovni organizaciji še prav gotovo manjka. Zato smo se odločili za interno izobraževanje gasilk — gasilcev delavcev in delavk iz posameznih oddelkov.

Teoretični del tečaja je redno obiskovalo trinajst slušateljev, z njim smo zaključili v mesecu marcu. V nadaljevanju pa nas čaka praktični del.

Čuvanje našega premoženja, ki nam je zaupano v upravljanje je ena primarnih nalog vsakega zaposlenega delavca v delovni organizaciji, vendar se tega premalo zavedamo.

Majda Kotnik

SO LIBOJSKI MLADINCI HULIGANI ALI KAJ VEČ?

Prvič bo v vašem listu "Keramik" prikazano delo in načrti mladinske organizacije v KS Liboje. Želim vam predstaviti mladino, polno interesov za skupno delo z vsemi ostalimi društvi in organizacijami in upam, da boste ob koncu tega sestavka dobili vsaj kanček več zaupanja v nas — vaše sinove in hčere — vaše naslednike.

Res, da nas je zelo malo, ki bi radi, da bi se delo mladincev odtrgalo s tal in da bi napredovali. Na vse načine poskušamo "dvigniti ceno" spoštovanja v očeh starejših in čeprav nas je malo, smo v napredek trdno prepričani. Z borbo se dosežejo zaželjeni cilji, pravila se držimo, čeprav ne vedno in ne na pravem kraju. Ravno to pa je tisto, kar vas tako zelo bode v oči, da tako mladi "mulci" zahajajo v gostilne, namesto, da bi storili kaj koristnega. Vendar zaradi tega sploh ni treba obsojati mladinske organizacije. Pa še nekaj je drage mame (saj same veste katere) vaši sinovi, pa čeprav s steklenico v rokah in z motnimi očmi znajo biti izredno koristni, le pogovoriti se je treba z njimi kot s človekom ne pa s kletvijo in klofuto.

To sem vam navedla le kot uvod, zdaj pa bom nadaljevala z bolj koristno temo, ker sem prepričana, da bo marsikdo od vas rekel: "Kaj pa ti smrklja, veš kako je treba ravnati z mladimi".

Najprej bi vam rada povedala, da izredno sodelujemo na kulturnem področju. Zamislite si, kako bi bilo z godbo in s tamburaši, če bi ne bilo nas. Ali bi se mame za svoj praznik sploh nasmejale ob programu, ki jim je namenjen, če bi ne bilo (razen vrtca) skeča, ki so ga pripravili mladinci z veliko truda in bojaznijo, če vam slučajno ne bi ugajal? Kaj bi bilo s knjigami iz libojske knjižnice, če bi jih mladinci ne ovili? Se kdaj vprašate, ko ste na Brnici ob kresu in se spominjate svojih mladih dni, kdo je postavil kres? Vaši vrlji sinovi in tudi dekleta čeprav včasih samo tako, da jih spodbujam. Ob tej misli morate priznati, da ste vsaj malo ponosni na nas. Se motim? Sedaj, ko se približuje naš praznik DAN MLADOSTI bomo s sodelovanjem TVD Partizan priredili športno tekmovanje. Še slutite ne kako dobri športniki smo; čeprav vas ni malo, ki se ob pogledu na prepolno igrišče prijemate

za glavo in vzdihujete: "Joj, kaj res ne najdejo bolj koristnega dela?" Če pa dobro premislite je bolje, da smo na igrišču, kot pa v kakšnih zakajenih prostorih, tako kot to počne mnogo naših vrstnikov.

To še zdaleč ni vse, toda kaj bi vam pisala, saj tako in tako vsega ne bi verjeli. Prepričana pa sem, da boste kmalu slišali - libojski mladinci napredujejo.

Napredovali pa bomo s skupno močjo. Nekaj pa vas prosim! Zavedajte se, da ste bili tudi vi mladi in da ste marsikatero grenko ušpičili. Zato nas ne obsojajte zaradi razbite šipe v dvorani, ki je bila zgolj nerodnost in ne huliganstvo, kakor se je slišalo. Če nam je oprostil predsednik DPD tov. Mlinarič, ki ga gotovo poznate (še bolj pa jaz) in veste, da ima tudi predodke glede libojskihi mladincev, potem nam oprostite tudi vi. Če pa mi ne verjameste stopite do njega pa vam bo rekel (ne boste verjeli): "Saj niso tako zanič, kot je v začetku kazalo. Iz te moke bo kruh!"

Na koncu se vam opravičujem, če sem napisala kakšno pikro, obenem pa bi vam rada v obliki verza povedala (vsaj poskušala bom) zakaj smo v vaših očeh tako nekoristni:

**"Življenje se ne izplača jemati resno,
kajti iz njega se tako in tako
ne izvlečeš živ!"**

Brez zamere in lep mladinski pozdrav

Marija Mlinarič

Naslov k temu sestavku sem dodala, ker ga mladinka, ki je napisala ta sestavek ni. Mogoče komu ne bo všeč, bo pa sigurno pritegnil vašo pozornost in vas napotil k razmišljanju o mladih, ki so sestavni del naše skupnosti. V libojski kotlini mladi resnično pozitivno delujejo in jim zaradi razbite šipe res ne smemo obesiti vzdevka "huligani" saj si ga ne zalsušijo.

Ob prazniku jim zaželimo čim lepše praznovanje in ga naj obeležijo s pozitivnimi rezultati, ki bodo v ponos nam starejšim, pa tudi njim samim.

urednik

V mesnici zazvoni telefon.

"Halo", se čuje glas: "Ali imate svinjsko glavo?"

"Imam".

"Ali imate telečje noge?"

"Imam tudi to."

"Imate kurje prsi?"

"Da, imam".

"Imate goveji rep?"

"Naravno!"

"Za vruga, človek, komu pa ste potem podobni?" reče glas in spusti slušalko.

STAVKE V LIBOJSKI KOTLINI

Že v eni zadnjih številkih Keramika smo zapisali, da je letošnje leto polno spominov na predvojno dogajanje v naši libojski kotlini. Na te dogodke nismo pozabili. V mesecu marcu so KS Liboje, KK SZDL Liboje, Odbor za gojenje tradicij delavskega gibanja pri občinskem sindilanem svetu Žalec in Savinjski občan Žalec sklicali okroglo mizo z udeleženci stavke, ki je bila v Rudniku Liboje leta 1934. Poleg organizatorjev so se okrogle mize udeležili udeleženci stavke, tov. Martin Potočnik, tov. Anton Vočko, tov. Jože Jagrišnik in tov. Martin Rezec.

Skupaj so obudili spomin na 23. 3. 1934 ko je jutranja izmena rudnika ostala v jami, popoldanska je delno odšla v jamo, delno pa so to preprečili žandarji, ki so takoj po pričetku stavke obkolili rudniški jašek.

Stavko so vodili Jurij Debelak, ki je prišel iz Nizozemske, Lovro Pečnik, ki je prišel iz tečaja v Sovjetski zvezi ter domačin Rudi Cilenšek. Udeleženci so se spominjali, da so od lastnika rudnika, Praprotnika, zahtevali, da se spoštuje kolektivna pogodba. Ta je določala, da manj od tako imenovanje "gospodske dne" (minimalne mezde) ne more biti plačan nobeden delavec. Kapitalist je izplačeval nižje mezde.

Obujali so se spomini: Potočnik se je spominjal zahteve strokovnega odbora, da morajo črpalke in elektrarna delati, da se jama ne sme zaliti. Ves čas stavke je skrbel za strojne naprave, čuvali so ga žandarji. Spominjali so se dogodkov v jami, spominjali so se znanega social-demokrata Pliberška, načelnika II. rudarske skupine iz Trbovelj, ki je obljubljal, da se bo kolektivna pogodba spoštovala in da ne bo represalij. Po sedemnajstih urah so rudarji jama zapustili.

ski knjižici posebno oznako, ki je pripomogla k temu, da nikjer v bližini ni dobil dela.

Takoj po stavki je Praprotnik poizkušal odpustiti štiriintrideset rudarjev. Rudarji so grozili z novo stavko. Prepričeval jih je social-demokratski voditelj Jurij Arh iz Zagorja. Prišlo je do treh glasovanj. Dogovorjeno je bilo, da se sprejme nazaj na delo devetintrideset rudarjev, pet rudarjev je bilo odpuščenih. To so bili: Debelak, Cilenšek, Pečnik, Miha Golavšek in Franc Blatnik. Eden izmed udeležencev se točno spominja, da je imel tov. Cilenšek v delav-

Pa ne samo to, voditelji stavke so bili obsojeni zaradi protidržavne dejavnosti. Cilenšek, Debelak in Pačnik na tri leta zapora pogojno za dve leti, Miha Golavšek na tri mesece, Blatnik pa je bil oproščen.

To je bil hud udarec delavske solidarnosti v Libojah. Toda delavci so kljub nizkim mezdam podpirali odpuščene tovariše oziroma njihove družine. Takoj po stavki je bila organizirana prva partijska celica. Sekretar celice je bil Jurij Debelak, člana Lovro Pačnik in Ivanka Pačnik, kandidata pa Rudi Cilenšek in Avgust Fišer. Kmalu nato sta bila zadnja dva sprejeta kot redna člana KP. Krog simpatizerjev KP je kmalu narasel na 15 ljudi. Še veliko je bilo spominov, ki so ob tej okrogli mizi privreli na dan. Potrdili so tisto, kar je že napisano, marsikaj se je dopolnilo. Potrdilo se je tisto, kar je Anton Vočko zapisal v spomin na stavko: "Tako smo v tej stavki doživeli in občutili borbo za delavske pravice in v tej borni smo se vzgajali v naprednem in revolucionarnem duhu."

Ježovnik Franc

RUBRIKA PREDSTAVLJAMO VAM

Tov. Erika Verdel se je rodila kot hči očeta Željka in matere Milke 28. 3. 1945 v kraju Spodnja Ložnica pri Žalcu.

Odraščala je v številni delavski družini, za katero je skrbelo le dvoje pridnih očetovih rok, ki je delal na Opekarni Ložnica. Mati gospodinja pa je imela ogromno dela z raznimi drobnimi hišnimi in gospodinjstvenimi opravili, čeprav so ji kasneje otroci pri marsikaterem delu pridno pomagali.

Življenje otrok v večjih družinah je pravo nasprotje od tistega, kjer sta samo dva oziroma edinka ali edinec, bolj razigrano, tovariško in polno otroških spominov se zamišljeno spominja Erika.

Osnovno šolo je obiskovala v Žalcu in uspešno končala sedmi razred. Želela je razbremeniti starše ter se čimprej osamsvojit, zato se je takoj po obveznem šolanju zaposlila na Opekarni Ložnica.

Bila je mlada in šibka, zato si je želela boljšega dela upala je, da bo tega našla v tovarni Juteks v Žalcu. Toda tudi tu ni ostala dlje kot šest mesecev. Ponovno se je zaposlila na opekarni Ložnica, kjer je delala do njene likvidacije.

Po združitvi Opekarni Ložnica z delovno organizacijo KIL Liboje, je ta po njeni ukinitvi ponudila vsem zaposlenim delavcem delo, ki ga je večina sprejela. Prekvalifikacija od izdelovanja opeke, na izdelke keramike, prav gotovo ni delala problemov mlajšim delavcem, med katerimi je bila tudi Erika, ki se je v novem okolju kmalu vživela.

Je poročena in mati treh otrok, ima dve hčeri in sina. Z možem sta si v lepem kraju izven ropota na zelenem gaju v kraju Studenci zgradila lasten dom.

"Mladost je norost" pravi pregovor pa mnogokrat tudi drži, ker ne znamo v mladostni zagnanosti čuvati zdravja. Erika že namreč par let boleha za bolečinami v križu, na nogah, na desni roki, kar je seveda za njena leta življenja le prekmalu. Že od vsega začetka, ko je prestopila prag naše DO dela v skladišču gotovih izdelkov. Delo v tem oddelku je težko. Pozimi je mrz, poleti vročina in nošenje oziroma prevažanje težkih bremen. Zato ni čudno, se Erika spominja, da ji sodelavke niso hotele verjeti v začetku, da ne more z njimi vzporedno toliko dati od sebe, kot tedaj, ko je bila zdrava. Padali so očitki nanjo, da je simulanka, kar jo je seveda močno prizadelo.

Danes pravi je čisto drugače in se v oddelku zelo dobro razumejo.

Tov. Erika je član SZDL in sindikata. Kot mladinka pa je na Ložnici bila član IO

sindikata. V organe samoupravljanja še ni bila nikoli izvoljena.

V imenu vseh ji želim kar največ zdravja in osebne sreče.

Kotnik Majda

Letovanje in izleti v letu 1984

Iz leta v leto, se na področju letovanja situacija izboljšuje. Tako sta za letošnje sezono vodstvo DO in OOS prislunili našim potrebam po večjih počitniških zmogljivostih in nam omogočili, da lahko 71 družin letuje v naših objektih, katere ima v: Umagu, Novigradu, Rabcu in v Miholaščici. Kljub večjim kapacitetam bo (na osnovi prijav) še 69 družin letovalo v hotelih in toplinah.

KAKŠNE BODO CENE LETOVANJA V SEZONI 1984?

Obrazložitev cen za prikolice in stanovanja je bila podana in potrjena na sindikalnih skupinah.

Za prikolice je cena	300,—	din dnevno
Miholaščica	400,—	din dnevno za večje stanovanje
Miholaščica	350,—	din dnevno za garsonjero
Čateške Toplice polni penzion	820,—	din/osebo dnevno
Šmarješke Toplice	955,—	din/osebo (izven sezone)

Za polni penzion v hotelih se še ni nihče tako ogrel, da bi povedal ceno. Na osnovi večkratnega vprašanja kako bo s ceno, so nam povedali, da bodo višje od lani za 30 do 40% tako, da lahko v hotelu B kategorije predvidevamo ceno enodnevnega penziona po osebi približno od 1.000,— do 1.200,— din. Navedene cene se ni treba prestrašiti — saj smo že pri samem načrtovanju računali na približno višino teh cen, tako, da ne bo velikih razlik za tiste, ki imajo že rezervacije in obročno nalagajo finančna sredstva od februarja v ta namen.

Sezona letovanja je letos različna. V toplinah se začne s 1. 6. in v hotelih s 1. 7., v Miholaščici s 10. 6. in v prikolicah z 20. 6. 1984. V sezoni so enake cene, katere so veljavne v glavnem do 31. 8. 1984. Pred in po sezoni so cene nižje.

Razpored letovanja bo objavljen na oglasni deski pred jedilnico od 10. 4. 1984 dalje.

Komisija za letovanje je pri razporeditvi upoštevala vse okoliščine, ki so prisotne pri sestavi razporedov, in sicer:

- delavci, ki delajo na obračunu OD, ne morejo biti razporejeni na datum: od 1. do 10. v mesecu,
- družine, ki imajo šoloobvezne otroke, imajo na razpolago samo 62 letovalnih dni (od 1. 7. do 31. 8.)

— upoštevati je treba termine zakoncev, ki delajo v DO, kjer imajo kolektivne dopuste,

— člani DO, ki imajo svoje otroke v varstvu v Libojah lahko koristijo svoj oddih v avgustu (ker je VVZ zaprt).

Komisija za letovanje si je pridržala pravico, da je pri razporedu prestavila datume letovanj za tiste družine, ki so bile prijavljene na isti datum več kot jih lahko letuje.

V Miholaščici imamo poleg dveh stanovanj še garsonjero, katera je namenjena manjšim družinam.

Vsem tistim, ki boste letovali v naših prikolicah in stanovanjih, moramo povedati, da imamo v letošnji sezoni imenovanega

člana kontrole, kateri bo trikrat obiskal vse naše počitniške objekte v času, ko bodo letovanja. Da je do tega prišlo imao več razlogov, največji pa je ta, da nihče ni hotel priznati krivde, ko je prišlo do okvare prikolic in podobno. Bili so namreč slučajni, da se je prijavila ena družina za letovanje v prikolicah, dejansko pa so nekateri nosilci napotnic imeli v prikolicah še po dve tuji družini. S tako velikim številom ljudi v prikolicah ali v stanovanju, lahko vsak ve, da je prevelika

obremenitev prikolic in da se s takim ravnanjem prehitro amortizirajo naše, tako težko pridobljene počitniške kapacitete. Praviloma lahko letuje v večjih stanovanjih v Miholaščici od 5 do 6 oseb, v garsonjeri 3 osebe in v prikolicah največ 5 oseb.

Kot je bilo že omenjeno, je kontrola nujna in je vsak dolžan, da ob obisku člana kontrole, to je tov. GRUM RUDI, na zahtevo pokaže napotnico. Član kontrole ima tudi pravico pregledati stanje inventarja.

Sedaj pa še nekaj o izletih!

Kot vsako leto imamo letos v načrtu tri izlete.

Kot prvi je na vrsti enodneveni izlet v Beograd, kjer si bomo ogledali "Hišo cvetja". Ta izlet bo 26. 4. 1984. Udeležilo se ga bo 56 članov.

Drugi izlet — dvodnevni, bo v prvi polovici junija na morje. Koliko članov se ga bo udeležilo še ne vemo, vendar priporočam vsem tistim, ki se ga nameravate udeležiti, da se za izlet odločite že v četrtem mesecu (v aprilu).

Tretji izlet pa bo v mesecu septembru v Prekmurje. Ta izlet bo enodneveni.

Pri obeh izletih bo možen nakup v industrijskih prodajalnah.

Cene izletov še niso znane, bodo pa višje od lanskih za približno 40%.

Prispela je ponudba za tridnevno ekskurzijo na Češko. Če se bo za to ekskurzijo prijavilo zadostno število članov, bo ekskurzija v drugi polovici maja ali v začetku junija letos.

Informacije za izlete dobite pri Lojzki Brekalo.

Vsem, ki boste letovali v letošnji sezoni in se udeleževali izletov, želim veliko lepih sončnih in prijetnih dni!

B.L.

ZAHVALA

Člani ZZB NOV Liboje, zbrani na svoji letni konferenci, se vašemu kolektivu iskreno zahvaljujemo za razumevanje in finančno pomoč, ki ste nam jo nudili v letu 1983.

Zavedamo se, da ste poslovno leto uspešno zaključili, kljub vsem težavam, le skrajnim prizadevanjem slehernega člana kolektiva, zato vašo naklonjenost do naše organizacije tem bolj cenimo.

Zagotavljamo vam, da bomo s sredstvi ravnali varčno in v korist vsega članstva.

Želimo vam tudi v bodoče mnogo poslovnih uspehov!

Članstvo ZZB NOV Liboje
na letni konferenci

Razmišljanje o 8. marcu - dnevu žena

Minil je 8. marec — dan žena. In ker je ta dan posvečen izključno ženskam, je nekaj posebnega, čeprav je treba priznati, da smo ga različno preživele. Konkretno me, ženske, zaposlene v keramični industriji, smo ta dan preživele delovno, saj je tudi bil delavni dan, ki pa smo ga (povedano na uho) malo skrajšale in popestrile s praznovanjem, ker so nam naši moški - kolegi pripravili lepa in domiselna presenečenja.

Ženska pa ni prava ženska, če bi ne bila vesela te drobne pozornosti svojih kolegov, čeprav seveda morda s priokusom grenkega pelina...

Ob 12. uri smo zaključile z delom, kajti v jedilnici naše DO je bil za nas pripravljen kulturni program, zakuska in ples.

Po končanem kulturnem programu, ki so ga pripravili otroci otroškega vrtca iz Liboj, osnovna šola, tamburaški orkester in mladinci našega kolektiva, nas je čakala dobra zakuska. Vsi nastopajoči smo se potrudili, da so vse navzoče ženske uživale ob gledanju kulturnega programa in da so se sprostile. Mislim, da nam je to tudi uspelo, saj so otroci s svojo naivno otroško prisrčnostjo uspeli, vsaj za tisti dan, pregnati težke misli in skrbi sive vsakdanjosti. Tudi tamburaški orkester je z zvoki nežnih melodij prispeval svoj delež. In tu je še osnovna šola, katere učenci so popestrili kulturni program z recitacijami in plesom.

Po kulturnem programu in zakuski, smo se ženske imele priliko zavrteti, ob prijetni glasbi tria "Klavžar", vse do poznih popoldanskih ur.

Nam, ki smo bile vezane na avtobusni prevoz, je čas praznovanja in veselja hitro minil. Sicer je bil tudi organiziran prevoz, toda večina žena in deklet je že prej zapustila slavnostno okrašeno jedilnico in odšla domov.

Kdo ve, zakaj? Morda zaradi otrok, ljubosumnega moža ali fanta. Pri vsem veselju, ki smo ga občutile na ta dan, pa se vendarle nismo ozirale le nase, spet je prevladalo v našem bitju, da smo na prvem mestu matere in žene. In kdo ve, koliko je bilo mož in fantov, ki so doma lepo in spoštljivo sprejeli svoje žene in dekleta. Mogoče zelo malo. Kajti še vedno je v nekaterih moških zakoreninjena stara misel o "ženski enakopravnosti in svobodi". Saj je zelo poznana in priljubljena pesem, ki se večno ponavlja, čeprav jo izvaja vedno drug pevec, in se glasi nekako takole: "Žena naj bo doma in čaka naj na moža..." Toliko v razmislek vsem.

Ta dan je minil, kakor mine vse. Kljub temu, da je to bil dan žena, lahko mirno trdim, da so ta dan po svoje najbolje proslavili moški, ki so prišli "na svoj račun".

Po kratkem praznovanju, ki ga je pripravil delovni kolektiv, smo se ženske vrnile domov, v kuhinje, ob štedilnik in ostali so le lepi spomini.

Takšna je usoda žensk? Mar res.

Tu se najbolje vidi, kdo pije in kdo plača.

Vanja Brešar

Odšli v pokoj

VERLIČ KONRAD

Pred nekaj dnevi se je poslovil in odšel v pokoj tovariš Konrad Verlič, dolgoletni vodja razvojne službe v naši delovni organizaciji.

V naši delovni organizaciji se je zaposlil leta 1960 in ves čas vodil razvojno službo. Z njegovim odhodom izgubljam delavca, ki je res strokovnjak v naši panogi, saj je vso svojo delovno dobo prebil v proizvodnji keramike in porcelana. Njegovo vestno, sistematično in strokovno delo je brez dvoma veliko pripomoglo k uspešnemu razvoju naše delovne organizacije.

Zahvaljujemo se mu za ves njegov trud in mu želimo, da bi zasluženi pokoj še dolgo užival in to zdrav ter zadovoljen.

T.F.

VENČESLAV dipl. ing. BAUER

Življenjska pota ljudi so različna. Prag naše delovne organizacije je prestopil pred 21 leti in takrat si sigurno ni mislil, da bo tu dočkal svoj zasluženi pokoj.

In res! Z mesecem marcem je zapustil našo delovno organizacijo, in s tem tudi našo osnovno organizacijo ZK. Vendar njegove misli še vedno ostajajo v poduk nam mladim, še nekoliko "neizkušenim" komunistom in upamo, da ga naše delo ne bo nikoli razočaralo in bomo dokazali, da

smo tudi mi sposobni sprejeti "breme odgovornosti", ki nam ga nalaga naša družba.

Tov. Bauer je bil sin zavedne revolucionarne družine in mu je bilo že med okupacijo jasno, da je njegovo mesto v vrstah NOB med partizani, ki so se borili za osvoboditev naše domovine izpod tujega jarma. Takoj po osvoboditvi se je aktivno vključil v povojno graditev naše samoupravne socialistične družbe.

Dolga leta je vodil koordinacijo med našimi osnovnimi organizacijami ZK v delovni organizaciji, večkrat je bil pobudnik političnih akcij, opravljal je vrsto pomembnih funkcij kot sekretar OO ZK na univerzi GETHALDUS, bil je član OK ZK Žalec, namestnik sekretarja OK ZK Žalec, odbornik okrajnega odbora Krapina, ter opravljal še vrsto pomembnih funkcij pri krajevni skupnosti Liboje, pri Združenju Keramikaunion Beograd, pri Gospodarski zbornici SFRJ ter ribiški družini. S takšnimi lastnostmi si človek, borec ter revolucionar ni težko pridobil zaupanje celotnega kolektiva, zlasti pa nas članov zveze komunistov.

Še enkrat tovariš Bauer iskrena hvala!

KNEZ BOJANA

MIHELAK OLGA

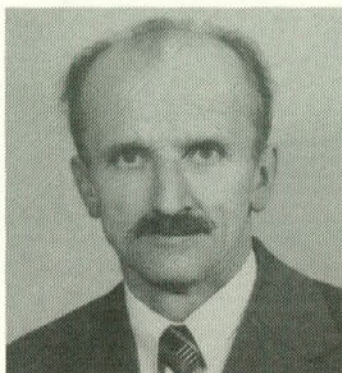

je bila rojena v družini s desetimi otroki, zato si je morala kmalu poiskati delo in zaposlila se je 1949. leta na državno posestvo Pirešica — Arja vas — Mirošan kot kmatijska delavka. Dela na polju je bila vajena, kljub temu pa se je po štirih letih odločila, da bo šla v KIL Liboje, čeprav je morala delati v treh izmenah. Enajst let je razkladala biskvit pri Nastranki in posebno poletni ji je bilo pošteno vroče. Tudi v loščilnici je delala, prinašala je biskvit k mizam in mešala glazuro.

Nazadnje je prišla v skladišče gotovih izdelkov, kjer je natovarjala kamione z izdelki celih sedemnajst let, včasih je pomagala v trgovini, včasih pa, kadar je bila posebno dobre volje, nam je zaigrala na ogrlice in nas vse zabavala, le Betka jo je

malo po strani pogledala in se skrivaj nasmejala. Olga je rada hodila na delo, rada je imela svojo službo, sedaj pa uživa na svojem domu v Pernovem in če mimoidoči sliši vrisk in ogrlice, potem je to gotovo ona.

ALBIN ŠANCA

se je zaposlil naši tovarni 1946. leta in delal leto in pol. Po odsluženju vojaškega roka se je 1952. leta vrnil nazaj in delal pri predornih in okroglih pečeh, v pripravi glazure ter kot delovodja v gmoti. Zanjih 16 let je bil oddelkovodja v strugarni, kjer je svoje delo resnično vzorno opravljal, kajti v oddelku ni bilo težav, ki jih ne bi sam uredil brez tuje pomoči.

V začetku samoupravljanja je sodeloval v komisiji za pripravo prvih pravilnikov, večkrat je bil predsednik upravnega odbora in delavskega sveta, sodeloval je v sindikalni organizaciji, kasneje pa se je povsem posvetil krajevni samoupravi, kjer so z njegovo pomočjo dosegli lepe uspehe.

Dolga leta so bile plače glavni vzrok odhodov iz tovarne, odhajali pa so predvsem tisti, ki niso imeli lahko dela ali ustrezne kvalifikacije in so si lahko našli delo drugod. Večina pa je vztrajala, bila je navezana na tovarno, odrekli so se večjih zaslužkov na račun izgradnje tovarne. V letih po vojni ni bilo denarja za obnovo, zaradi tega je bilo treba prijeti za vsako delo tudi po končanem osemurniku.

Delalo se je udarniško pri gradnji Madžarke, delavske restavracije itd. Tudi stalne spremembe vodstva in borbe za prestiž so negativno vplivale tako na proizvodnjo in obnovo, kakor tudi na odhod sposobnih delavcev iz tovarne. Šele ko je postal tov. Tilinger direktor delovne organizacije so se notranje razmere uredile in pričela se je intenzivna obnova tovarne in to z lastnimi sredstvi. Edini kredit, ki smo ga takrat koristili, je bil denar iz občinskega in republiškega sklada, ki se je uporabil za nabavo avtomatov v strugarni. Kasneje ni bilo težko dobiti kredite, vendar se jih je tovarna izogibala, sicer bi se lahko sedaj znašli v družbi tistih na dnu lestvice osebnih dohodkov. Marsikdo, ki je nekoč

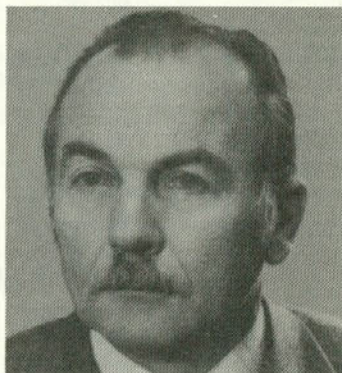
odšel iz tovarne, bi se rad vrnil, kajti osebni dohodki so sedaj takšni, da se nihče ne sramuje povedati, da dela v Keramični, tako kot je to že bilo.

Samouprava je razvita, vendar je še vedno dosti delegatov, ki sicer podpišejo kandidature in se obvežejo, da bodo delavni, potem pa ne hodijo na sestanke in ne kažejo nobenega zanimanja za samoupravo in delo v njej. Nekateri se sklicujejo na to, da je že vse vnaprej določeno, kar pa ne drži. Gradivo mora biti res pripravljeno, odločitev pa se prepušča delavcem in zaradi križanja mnenj, ali nasprotovanja ni bil še nihče preganjan ali pa, da bi se proti njemu ukrepalo in tudi izrednih samovolj, ki bi bile v škodo delavcem in tovarne ni bilo.

Kolektiv lahko dobro gospodari samo, če svoje notranje spore rešuje sam, brez zunanjih vplivov in posegov.

Na koncu se Albin zahvaljuje vsem za darila, ki jih je dobil ob odhodu v pokoj in ki so bila veliko presenečenje, ter želi vsem veliko uspeha pri nadaljnjem delu.

JOŽE KOREN

Že kot 14. letni fant se je aprila 1942. leta Jože zaposlil v KIL kot delavec v slikarni. Bila je vojna, tovarna je bila pod nemško upravo in disciplina tako ostra, da si dobil takoj opomin, če si bil brez dela 2—3 minute. Tudi mojster v slikarni, takrat je bil to Rotar iz Dobriše vasi, ni bil brez dela. Ko je razporedil delavce, je sedel za mizo, vzel v roke čopič in risal posebne dekorje, vmes pa kontroliral delo ostalih. Sprehajanja po oddelku niso poznali.

Maja 1945 se je Jože pridružil Prešernovi brigadi, kjer je bil do novembra 1945, ko so ga kot mladoletnega odpustili. Prišel je nazaj v Liboje, vendar je šel 1948. leta v podoficirsko šolo in ostal v JLA do 1953. leta. Zatem je delal deset let kot žgalec pri predornih pečeh in mojster v loščilnici, odšel je za deset let v EMO Celje in 1974. leta se je zopet vrnil v Liboje, kjer je začel in končal svojo delovno dobo.

GOLAVŠEK ALBINA

Albina je prišla v Liboje, ko se je 1949. leta zaposlila pri gradbenem podjetju BE-TON, ki je v Libojah gradilo halo, v kateri so sedaj predorne peči. Ko je bila hala gotova, je od aprila 1950 ostala v KIL kot delavka pri okroglih pečeh. Polnila in praznila je peč. Delali so tudi po 16 ur dnevno, postala je udarnik in za nagrado so dobili udarniki tudi več kart za hrano. Posebej je pomagala udarniško pri gradnji Madžarke in mladinskega doma — to je današnji vrtec. V mladinskem domu so bile ob raznih prilikah prireditve in kot mladinka je pomagala pri pripravah.

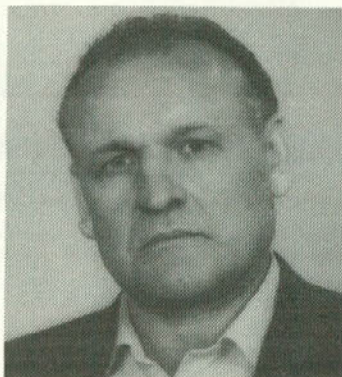
1953. leta je prišla v loščilnico, kjer je morala prijeto za vsako delo in šele čez dve leti je lahko polnila kapice z izdelki, čez pet let pa je lahko pričela glazirati. Nekaj časa je delala samo popoldan, ker otroškega varstva ni bilo, delati je bilo treba sedem ali več nedelj zapovrstjo, potem je šele sledila ena prosta. Zadnja leta dela je Albina vodila eno izmeno v loščilnici in po potrebi zamenjevala vodjo oddelka. Tudi v sindikalni organizaciji in samoupravnih organih je aktivno sodelovala. Bila je sindikalni poverjenik, član upravnega odbora in kadrovske komisije in vedno se je zavzemala za pravice delavcev, hkrati pa tudi dolžnosti ni zanemarjala, zato je bila priljubljena povsod.

Sedaj, ko je doma, pravi, da sploh nima časa za sebe, kajti prijateljicam še vedno kaj sešije, obenem pa skrbi za svoje rože na vrtu in pred hišo.

JOŽE GOMINŠEK

je pričel delati v tovarni 1954. leta pri zidarski skupini in kdor je v tej skupini vzdržal, je s tem dokazal, da je sposoben za vsako delo, zato je kmalu prišel k predornim pečem, kjer je delal kot premikač pri stari peči, ki je stala na mestu, kjer je sedaj peč SITI št. 5. Takrat ni bilo hidravlične pomične naprave, zato je bilo treba vozove ročno pomikati v peči. To se je delalo tako, da si vrtel ročico in preko vzvodov in koles, se je cela kompozicija pomikala skozi peč. Ker se tedaj frit še ni

dalo kupiti tako, kot sedaj, jih je bilo treba pripravljati v tovarni. Peč za žganje frite in glazur je stala tam, kjer je sedaj skladišče za frite in glazure (poleg gmote).

Peč je neprestano gorela, vanjo pa se je z vrha vsipalo: kaolin, kremenčev pesek, boraks, cinkovo belilo, dolomit itd. Vse surovine je bilo potrebno pred žganjem temeljito premešati, potem pa v sodih na hrbtu znositi v peč, žgalo se je 2 — 3 ure, dokler ni postala fritna tekoča in se je spuščala v železno kad, napolnjeno z vodo. Delo je bilo težko in vse prej kot zdravo zaradi plinov, ki so se sproščali pri žganju in prav zaradi tega je Jože kasneje resno zbolel in njegovo življenje je že viselo na nitki, vendar se je sčasoma le toliko pozdravil, da je še lahko opravljal lažja dela v slikarni, kjer je tudi nazadnje delal in po 30-letih nepretrganega dela v naši tovarni nazadnje odšel letos v pokoj.

ANICA ZEMLJAK

se je zaposlila v tovarni 1945. leta. Z delom je pričela v strugarni. Takrat si dela nisi mogel izbirati, če se je pojavila potreba po delavcih v kakšnem drugem oddelku, je bilo treba priskočiti na pomoč in nisi mogel reči, da tega in tega ne znaš, kajti znati si moral skoraj vse.

1950. leta je za tri leta odšla v tujino in ko se je vrnila, se je zopet zaposlila v strugarni, je izdelovala lažje izdelke, kasneje je prevzela mala izdelke, postala kontrolorka, zadnjih sedem let pa je bila odc. ko-vodja v razvrščevalnici. Tako, po vojni je

bilo težko v tovarni, toda pridne roke so napravile vse, celo med malico so se večkrat postavili v vrsto, ki je segala od strugarne do podstrešja, kamor so s podajanjem spravljali modele, kajti zavedali so se, da več kot naredijo, večji bodo zaslužki. Pozimi je bil na modelih srež, voda je bila zjutraj zmrznjena, toda zdržali so, delo so znali ceniti.

Anica je sodelovala tudi v samoupravnih organih. Bila je predsednica delavskega sveta, članica raznih komisij in delegatka Samoupravnih interesnih skupnosti, sedaj pa že težko čaka, da se z Martinom preselita v novo hišo ob Savinji na Polzeli, kjer bo Martin imel bližje svoj ribolov, ona pa se bo ukvarjala z vrtom in kuho.

VALENTIN VUČER

Valent je pričel delati na Ložnici 1948. leta, ko se je vrnil z odsluženja vojaškega roka. Tedaj so bile potrebe po opeki velike, zato so delali poleti in pozimi. Izdelovali so zidno in strešno opeko, katere proizvodnjo pa so kasneje opustili. Po ukinitvi opekarne v letu 1976 je prišel delati v našo tovarno, kjer je v livarni odvažal odvečno gmoto in livarje oskrboval z modeli.

Po lovu se vrne Peter, se usede v naslonjač. Žena pride k njemu in reče:

"Kaj danes nisi ničesar zadel?"

"Sem."

"In zakaj nisi ničesar domov prinesel?"

"Saj nisva ljuđežerca."

Dva potapljača sta delala v globini, ko se začuje signal z ladje.

"Kaj hočejo od naju?" vpraša potapljač drugega. "Pravijo, da se morava dvigniti, ker gre ladja dol!"

Neka ženska reče poznanemu TV napovedovalcu: "Vesela sem, ker sem vas spoznala. Sedaj mi je lažje."

"Zakaj?"

"Dosedaj sem mislila, da mi daje televizor grdo sliko!"

PLANINSKI KOTIČEK

ZIMSKI TRADICIONALNI POHODI

Odkrivanje gorske prostranosti je eden bistvenih elementov človeka — planinca. Slovenci smo narod, gozdov, hribov, planin in gora, zato ni naključje, da nas čedalje več sega po naših prelepih gorskih grebenih, ne samo v času sezone — poleti, marveč tudi v času, ko vse to obdaja debela lesketajoča snežna odeja, ki neprestano vabi planinca v svoje naročje.

Prvega spominskega pohoda na Stol, dne 25. februarja se je udeležila sama naša voditeljica Štefka.

Drugi tradicionalni pohod je bil 10. marca na Snežnik, ki je visok 1796 m.

Snežnik je edina nealpska gora, ki kraljuje nad temnimi notranjskimi gozdovi. Značilnost, ki ji daje ime je "snežnik" — ali "PLEŠA" zato, ker je gol — posekan, kar je naredila človeška roka s krčenjem gozdov in ostaja dolgo v pomlad lesketajoče od snega bela gora, ki je v lepem vremenu vidna daleč na okrog, kot snežni ledenik sredi bujno poraščenih notranjskih gozdov.

Vreme je bilo na dan pohoda strašansko muhasto. Že na avtocesti Ljubljana — Postojna so nas presenetile prve kristalne snežinke, ki so se raztapljale na šipah drvečega avtobusa. Prispeli smo do Ilirske

Bistrice in od tam počasi in previdno, kajti vedno močneje je snežilo in veter je pihal do doma na Sviščaku.

Pot je bila naporna, pri vsakem koraku nam je v obraz pihal močan veter, ki se je z višino stopnjeval, vendar smo vztrajali in dosegli svoj cilj.

Pohoda smo se udeležili štirje planinci iz naše sekcije, in med nami prvič najmlajši član, ki je uporno kljuboval vsem vremenskim muham.

Tretjega pohoda na Porezen, dne 25. 3. 1984 se je udeležilo do sedaj rekordno število naših članov, saj nas je bilo kar enajst.

Za vse zimske tradicionalne spominske pohode je značilno, da so posvečeni spominu na težke vojne dni, ko je okupator sejal smrt na anaših tleh. Spominom na bitke, ki so jih vodili naši hrabri partizani v teh gorah in prelivali kri za našo svobodo. Zato je prav, da se vsako leto s ponosom spominjamo na te junaške bitke in jih obeležujemo s pohodi na njeno prizorišče.

Majda Kotnik

ČESTITAMO VAM!

Ker je ta številka našega časopisa v mesecu aprilu in maju, smo se odločili, da izberemo tiste člane našega kolektiva, ki so se rodili, bodisi v aprilu ali pa v mesecu maju pred 50. leti.

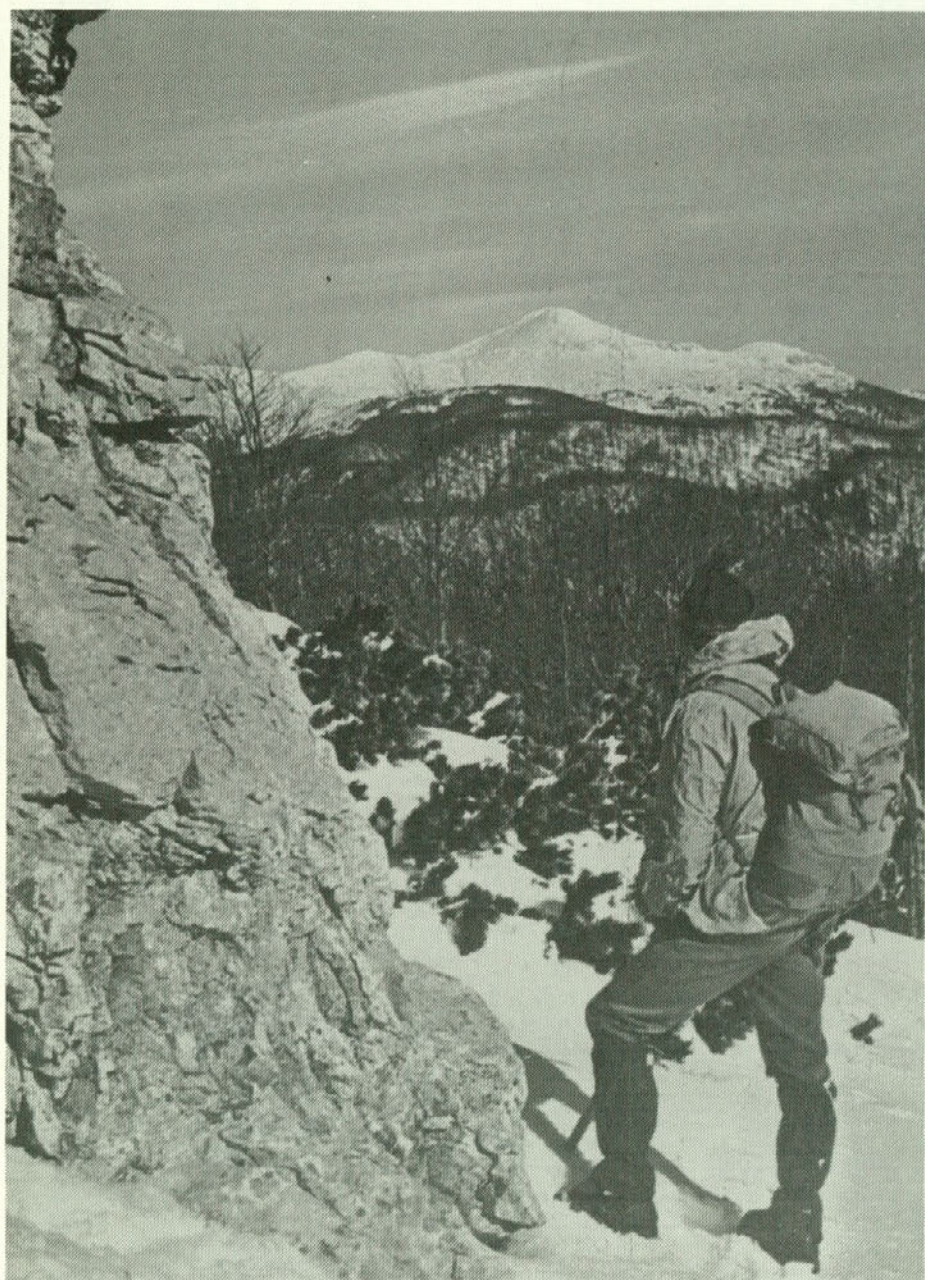
To so naslednji člani kolektiva:

1. KLEP Anica, roj. 25. maja 1934
2. VIRANT Anica, roj. 12. aprila 1934
3. TOMAŽIČ Janez, roj. 15. maja 1934
4. BRECL Milan, roj. 10. maja 1934
5. BOLARIČ Terezija, roj. 9. aprila 1934
6. KOKOL Zofija, roj. 14. maja 1934

opomba: Z "Abrahamom" sta se že v mesecu februarju srečali:

1. VNUČEC Dragica, roj. 22. februarja 1934 in
2. ZEME Jožefa, roj. 9. februarja 1934

Vsem abrahamovcem — vse najboljše in še mnogo uspehov v nadaljnjem življenju in delu.

Pogled na notranjski Snežnik

Mihaelu v Spomin!

Vsaka vest o smrti sodelavca upokojenca je za kolektiv nezaželjen dogodek in skrb, katere pa nismo mogli verjeti, da je umrl, ko smo ga pred pari dnevi še videli veselega in nasmejanega polnega življenskih načrtov. Kaj hočemo usodi se ne moremo upreti. Smrt ne izbira ne ure ne dneva in tako smo se morali 24. decembra zavedno posloviti od našega upokojenca Miha na pokopališču v Grižah. Da je bil priljubljen med nekdanjimi sodelavci in krajanji Liboj smo lahko videli po velikem številu, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Nismo mogli verjeti, da je umrl, ko smo ga pred pari dnevi še videli veselega in nasmejanega polnega življenskih načrtov. Kaj hočemo usodi se ne moremo upreti. Smrt ne izbira ne ure ne dneva in tako smo se morali 24. decembra zavedno posloviti od našega upokojenca Miha na pokopališču v Grižah. Da je bil priljubljen med nekdanjimi sodelavci in krajanji Liboj smo lahko videli po velikem številu, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Že v rani mladosti je okusil vse tegobe življenja, zato mu zdravstveno stanje ni dopustilo, da bi dočakal redno pokojnino, ampak se je moral čeprav proti svoji volji invalidsko upokojiti. Pred devetimi leti, ko mu je umrla prva žena je ostal sam s še nepreskrbljenimi otroci, vendar ni obupal. Svoje varovance je vzgajal in spravil do tega, da si danes služijo svoj kos kruha, in to dva sinova in hčerka v kokeritvu, kateremu je bil sam zvest polnih 27 let. Pot keramika je pričel in končal v oddelku strugarne. Leta so minevala, otroci so odrasli in ostal je sam. Počutil se je osamljenega, zato si je našel drugo sopotnico, s katero sta si v bloku na Griču uredila majhen vendar topel dom, v katerem pa nista dolgo uživala zakonske sreče. Prekmalu je prišla zadnja ura slovesa. Micika je ostala brez moža, otroci brez očeta, mi pa brez dobrega sodelavca. Tudi člani društva Svobode ga pogrešamo posebno moški pevski zbor, katerega član je bil dolga leta.

Življenje se mu je izteklo v 53. letu starosti zato je prav, da se še vsaj enkrat s temi vrsticami spomnimo nanj.

Člani kolektiva Keramične industrije Liboje izrekamo sožalje, ženi Miciki, hčerki Ljubici z družino, sinovom Mihecu, Iviju in Romanu z družinami.

Tone Mlinarič

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, stare mame in babice se prisrčno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem, kateri ste mi denarno pomagali.

Še enkrat vsem iskrena HVALA.

Jožica Zeme z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

FRANCA BALOH

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, in znancem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje. Pristrčna hvala delavcem, oziroma sodelavcem v DSSS, oddelku strugarne in modelarne za izraze globokega sožalja, za darovane vence in za pomoč.

Hvala godbi na pihala iz Liboj za darovano cvetje in odigrane žalostinke. Srčna hvala libojkim pevcem za odpeti žalostinke in tov. Antonu Mlinariču za poslovilne besede, ki jih je izrekel v imenu KS Liboje pred mrliško vežico v Žalcu.

Žalujoči
žena Marija, sinovi in hčere

DORČIJU V SPOMIN

Vsaka vest o smrti je boleča pa čeprav umre nekdanji član kolektiva — upokojenec, tembolj boleče je pa bila vest 3. marca, ko je prišel glas med nas, da je v nečloveških bolečinah dotrpel dolgoletni sodelavec TURNŠKOV Dorčija.

Vsi, kateri smo ga poznali in dolga leta delali z njim, smo vedeli, da njegovo mlado življenje razjeda neozdravljiva bolezen, kateri še niso povsem kos v najsodobnejši in najbolj usposobljeni bolnišnici pri nas v Kliničnem centru v Ljubljani.

Po prvi ozdravitvi oziroma, ko so ga pustili domov iz bolnišnice smo upali, da se mu je zdravje izboljšalo ali na žalost smo se vsi zmotili, kakor tudi sam, ko nam je pripovedoval, da bo kmalu prišel med nas med sodelavce. Želja, da bi videl ljudi, med katerimi je bil več ko polovico svojega življenja se mu ni uresničila. Prej je prišla ura zadnjega slovesa. Še tako trda volja do življenja ni dala, da bi premagal bolezen. Iz dneva v dan so mu pešale življenjske moči, zato sta ga vzela k sebi na stanovanje sestra Elica in Stane z željo, da mu vsak trenutek in ob vsaki uri pokliče zdravnika. Stanje se mu je iz dneva v dan slabšalo,

zato ni bilo druge pomoči kot pot v Ljubljanski klinični center seveda z kančkom upanja na ozdravitev — ali zama. Iz operacije do operacije je bilo slabše, vidno so popuščale njegove življenjske moči.

Po pripovedovanju Elice in Staneta in vseh, kateri so ga šli kdaj obiskat je bil ob trpljenju vztrajen in pogumen, čeprav se je proti koncu zavedal, da bo moral umreti. Zavedajmo se, danes smo ljudje jutri razvaline!

Ker smo hoteli dokazati, da ne pozabimo na sodelavca se nas je 7. marca 1984 zbralo lepo število na pokopališču v Žalcu, da smo z molkom pospremili njegovo žaro s posmrtnimi ostanki do mnogo preranega groba. Če se ga ne spomnimo prej, vsaj zadnjo uro smo z njim.

Ob rob tega zapisa želim Turnškovicima atu in mami kakor tudi tasi sestri Elici in sorodnikom izreči v imenu članov kolektiva Keramične industrije Liboje naše najiskrenejše sožalje.

Tone Mlinarič

ZAHVALA

o nenadni izgubi mojega moža

MIHAELA KROFLIČ st.

se iskreno zahvaljujem sodelavkam, sodelavcem ter stanovalcem bloka za izkazano denarno pomoč.

Pristrčna hvala godbi Rudarjev-Keramikov Svobode Liboje, moškemu pevskemu zboru Svobode ter vsem sorodnikom, nekdanjim sodelavcem, in vsem, kateri ste ga v tako lepem številu pospremili na zadnjo pot.

Še enkrat vsem prisrčna HVALA.

Žena Micika

ZAHVALA

Ob izgubi dragega brata Dorčija se zahvaljujem oddelku strugarne za denarno pomoč, oddelku Grafit za vence, OO Sindikata, kakor tudi DO KIL, tov. Mlinariču za poslovilne besede, godbi na pihala iz Liboj, ter pevskemu zboru za zapete žalostinke.

Sestra Elica

ZAHVALA

Ob smrti drage Veronike Gominšek se najtopleje zahvaljujem Keramični industriji Liboje in njeni sindikalni organizaciji za podarjena venca, govorniku za poslovilne besede, spremstvu s praporom in denarno pomoč.

Še enkrat iskrena hvala.

Marija Oglajner

"Dedek, kako bi najhitreje prišel do bolnice?"
Vpraša mladenič v tujem mestu mimoidočega.
"Veste kako, če mi še enkrat rečete dedek!"
Odgovori on.

Zdravnik svetuje pacientu:
"Najbolje bi bilo, če bi poskušali vse pozabiti!"
"Ali kako?"
"Recimo... poskušajte se poglobiti v delo".
"Ne bo šlo. Delam pri čiščenju gnojnih jam!"

"Pravite torej, da se je vaš mož sam obesil?"
vpraša miličnik mlado vdovo.
"Tako je, tovariš miličnik".
"Ali lahko potem poveste, odkod toliko udarcev na glavi?"
"Da, obesil se je na elastiko!"

Oče, sin in stari oče so bili skupaj v parku.
"Kako šarmantne so Francozinje", pravi sin
po prečuti noči.
"In kakšna tehnika!" doda oče.
"In kako so postrežljive", zaključi ded.

Gospodinja je bila tik pred porodom, ko je po
prepiru z njo hišna pomočnica dejala:
"Potem boste šele videli, kako bo brez mene
pri hiši, posebno, ko boste rodili sina!"
"Kako pa veste, da bo sin?"
"OH, kako? enostavno zato, ker žensko dete
pri vas ne bi moglo zdržati devet mesecev!"
ji odbrusi pomočnica.

Novinar je spraševal televizijskega kamermana,
ki je prvič snemal direkten prenos operacije.
"Kaj je bila za vas največja težava pri tej vrsti
reportaže? Duh kloroforma? Kri?"
"Ne to, temveč skušnjava, da ne obrnem ka-
mere s pacienta na lepe noge bolničarke!"
odvrne on.

SREČNI DOBITNIKI NAGRAD SO BILI IZŽREBANI V STRUGARNI II. IN SICER:

- I. nagrada — GERM Simona
- II. nagrada — BRECL Ida
- III. nagrada — POGELŠEK Metka

ČESTITAMO!

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja:
Odbor za informacije. Odgovorni urednik:
Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Tele-
fon: 063/737-120. Tisk: REK DO Tiskarna
Titovo Velenje. Naklada 800 izvodov.

NAGRADNA PRVOMAJSKA KRIŽANKA

SESTAVIL:	ELEKTRIKA PRIDONOSI S POMOĆU TOPLOTE	13. DAN V RH. KOLEDARJA	OPRODJE ZA KOŠNIO	ALUMINIJ	KIL	PAPIR ZA GLAJENJE	MATERIJNA DUŠICA	ŠIROKA CESTA ODBAJA Z DEVEŠI	VELIKA SITA	AKTINIJ	KIL	VINO			GEOMANU
PRIMERNI NAČIN VEDENJA					ZANJE NE ZA ŽENO 16. IN 2. ČEKA						SATAN				
LADNA ZA POLARNA PODROČJA											ZIMSKI POJAV TOVARNA V CELJU				
GRŠKI BOG VOJNE				ZACIMBA JARŠOVEC						LJUBKOVAL ZEN. IME SILA ZRKA				MISLENJE NAROB	PREBIVALEC SKANDINAVIJE
23. IN 14. ČEKA		AMERICIJ UPITJE			HR. SKLAD. (MARIO)									MARJAN SHODE ZENICA	
SADNA PIJAČA			HIGEL SRBSKO IME						MESVA JED TV ZASLON						
JO IZDELUJE PRI NAS								LATINSKI JAZ IND. OSNJA TRAVIJA				V STEVNIK			
ULICA V ZAGREBU					STARA DEŽAVA V MEBOPOTA- MIJI	NOSKO IME KRAJ BLIZU KOPEA					ZELENA PODNA TRAVIJA	KIL	TESLA NIKOLA POLOŠAJ PEL ŠAHU		
PEČENJE				ANTON ASKERC 16. IN 21. ČEKA		ŽARA ZELENICA V PUBEČAVI					ITALJANSKI PEKA GRŠKI BOG VETROV				
RDEČI KRIZ		GOZDNI POLJE	TEHELJ EGON KARŠ							IT. PEVEC (FARSTO) MUZA LJUB. TRAVIJA					
KRALJICA ŠPORTOV								KRAJ BLIZU BOLGARSKE KOMUNISTKE MEJE							
ZEMLJIVA ATHOSKIBA				GREBEN LIJAK					KIL	ORANJE OBRTRIK				TANTAL VESTA ORLA (BEKATI...)	
VRSTA			ITALIJ. DENAR RADIJ					PADOVA			PEEDLOS	SIJ KARLOVA			
OTOK V EGEJSKEM MORJU						KIL		NALEPKE							
ZNANEJTI DIRIGENT HERBERT VON...							RISAL: PIZHONT	HEVAŠKI PISATELJ (JOSIP)							

Rešitve oddajte do 30. 5. 1984